

Valentijn het varkentje

en de dieren van de boerderij

'Aaaaah, wat heb ik heerlijk geslapen', denkt Valentijn en hij rekt zich nog eens helemaal uit. 't Is nog heel vroeg in de ochtend, maar de zon is al op. Ze schijnt vrolijk door het raam van de stal waar de rest van de varkenfamilie nog lekker ligt te dutten. Vader big snurkt zó hard dat Valentijn zijn pootjes tegen zijn oren houdt om niet doof te worden van het geluid. En moeder big droomt kennelijk een prachtige droom. Ze glimlacht er bij. Alle broertjes en zusjes van Valentijn slapen ook nog. Alleen Valentijn is wakker. Als enige. Wat zal hij eens doen? Eerst maar wat eten en een slokje water drinken. En dan ziet Valentijn opeens dat de deur van de stal op een kier staat. Die is de boer gisteren waarschijnlijk vergeten dicht te doen. Natuurlijk moet hij even gaan kijken. Zachtjes duwt hij tegen de deur die daardoor nog ietsje verder open gaat en dan..... kan Valentijn er door en staat hij buiten. Een klein kiertje was genoeg, want Valentijn is nog maar een heel klein varkentje.

Oh, wat is het groot buiten! Valentijn is nog nooit buiten geweest, hij heeft alleen nog maar in de stal gewoond. Met zijn oogjes knippert hij tegen het felle zonlicht. Wat is het hier mooi! Met overal groen

gras, groene bomen en een prachtige blauwe lucht. "Tok, tok", zegt een dier tegen hem, "ik ben Carlijn de kip". "Kukeleku" zegt een ander dier, "ik ben Harmen de haan". "Ik ben Valentijn", zegt Valentijn, "ik ben een varkentje. Wonen jullie ook op de boerderij?" "Jawel", zegt Harmen, "samen met nog een heleboel andere dieren. Kijk maar eens om je heen. Daar in het zonnetje slaapt Minet de poes, Lex de hond is nog in het huis, ginds in de wei staan de schapen en in die grote stal wonen koeien." Nieuwsgierig gaat Valentijn de stal maar eens bekijken.

Maar wat is dat? Helemaal vooraan staat een koe héél verdrietig te huilen. "Wat is er met jou aan de hand", vraagt Valentijn, "heb je je pijn gedaan?" "Nee, o nee", snikt de koe. "Ik ben alleen maar verdrietig omdat ik zo graag naar buiten wil. Ik wil zo graag buiten zijn

in de wei, net als de schapjes daar-ginds. Maar dat gaat niet. Ik zit hier gevangen in dit hok. Koeien moeten binnen blijven. Dat is goedkoper, zegt de boer." "Wel ja", zegt Valentijn, "die boer denkt alleen maar aan zichzelf. Maar misschien wéét hij ook niet dat jij zo verdrietig bent. Weet je wat? Ik maak je los. Ik maak jullie allemaal los en dan gaan jullie gewoon bij de schapen in de wei. Is dat een goed idee?" En óf de koe dat een goed idee vindt. Voor Valentijn is het heel eenvoudig om het slot open te maken en de koeien te bevrijden. Varkentjes zijn nu eenmaal heel slim en handig. En even later lopen alle koeien in optocht naar de wei van de schapen. Nog even het hek van de wei openmaken en dan kunnen de koeien er in.

O, wat genieten ze van het zonnetje op hun rug en het verse groene gras in hun buik. Valentijn eet voorzichtig ook maar eens een hapje. Mmmmmmm....., heerlijk is dat! Dat zouden de andere varkens ook moeten proeven. Gauw rent hij daarom terug naar de stal, waar zijn hele familie in rep en roer is omdat ze hém kwijt zijn. Wat zijn ze blij als ze Valentijn zien. En ze zijn nog blijer als ze even later met hem meelopen naar de wei. En als de boer wakker is en naar buiten komt, weet hij niet wat hij ziet. Alle koeien, schapen en varkens staan nu samen in de wei te genieten van het groene gras. Hij laat het maar zo, want hij begrijpt het wel. Buiten in de wei is het voor alle dieren veel fijner dan in zo'n donkere stal.

